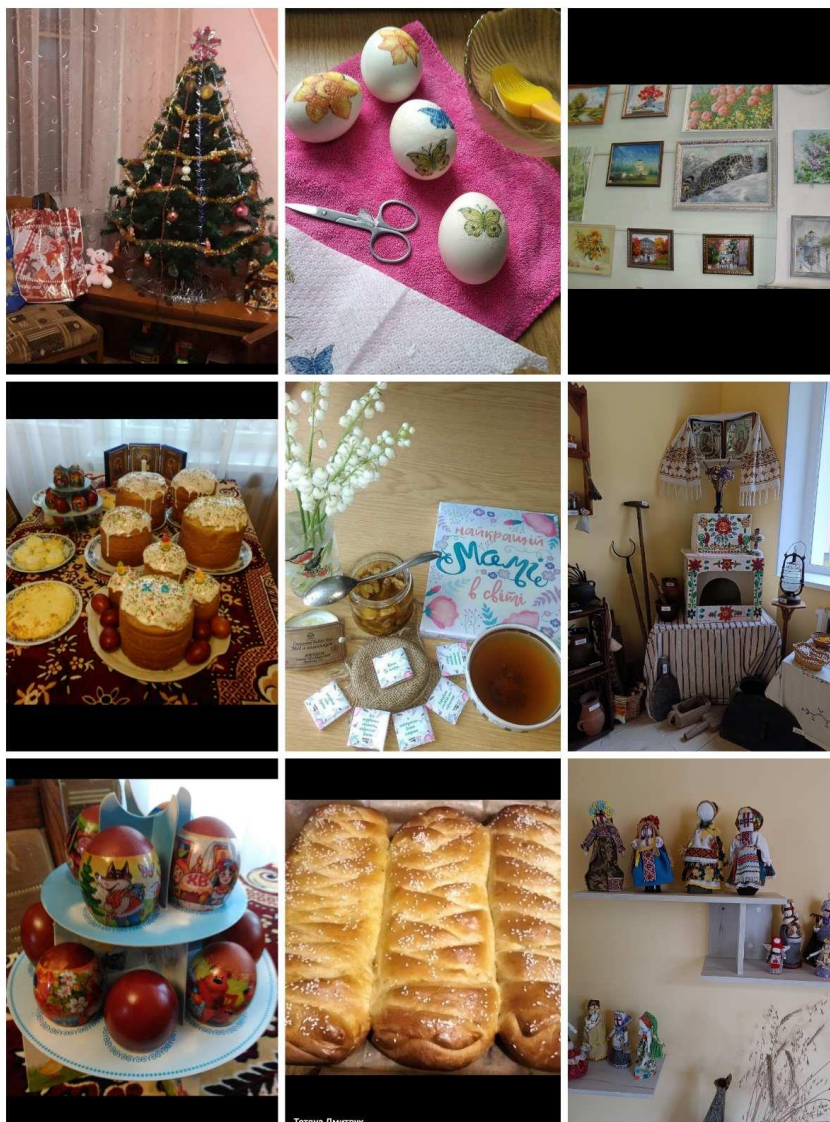

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад №26

Вінницької міської ради»

Консультація для батьків

«Формування в дошкільників любові до України на основі вивчення національно-культурних традицій українського народу»

Підготувала
вихователь групи №17
Дмитрук Т.В.

Сьогодні я хочу поговорити з вами про важливість залучення дитини до культури нашого українського народу, оскільки звернення до національної спадщини виховує повагу, гордість за землю, на якій живеш. Саме акцент на знання історії народу, його культури допоможе в подальшому з повагою та інтересом ставитися до культурних традицій інших народів. Почуття любові до Батьківщини розвивається під впливом виховання. Ставлення до батьківщини, її культури, історії, мови передається від батьків до дітей. На основі любові до близьких людей - до матері, батька, бабусі, дідуся, до рідної природи у дітей виховується інтерес до більш широкого кола явищ.

Виховання любові до Батьківщини - важливе завдання морального виховання підростаючого покоління. Бо ж, як писав Василь Олександрович Сухомлинський, що нам, педагогам, і вам, батькам, треба «...так керувати процесом виховання, щоб вже з дошкільного віку дітей турбувало теперішнє і майбутнє Вітчизни». Думаю, що ви погодитесь, що це особливо важливо у наш непростий час, коли триває війна на винищення всього українського.

Тож поговоримо про наших малюків. Для дітей молодшого дошкільного віку насамперед цікава зовнішня сторона всіх святкувань, їм аби було гарно, весело, цікаво. Дитина святкує разом з батьками Різдво, Великдень, День Незалежності, День міста тощо, не намагаючись розібратися в їх причинах. Вона просто радіє веселому святу. На Різдво їм цікава ялинка, подарунки під нею, 12 страв на святвечір, колядування, щедрування, засівання (хлопчикам). Повезить своїх дітей до бабусі та дідуся. Нехай вони привітають старійшин ваших родин зі святом, хай заколядують, защедрують, а хлопчики нехай засіють зерном «на щастя, на здоров'я, на Новий Рік, аби було краще жити, ніж торік...» Це вам – і повага до старших, і виховання любові до роду, до традицій родини.

Нехай побудуть ваші дітки у бабусі, хай допоможуть їй ліпити пиріжечки, вареники, хай наріжуть чи натруть на тертці під їх керівництвом яблук на пироги, хай зіб'ють яйця, замішають сир... Нехай замішають разом з бабусею та матусею кутю на святвечір.

Бабусі таке люблять і з задоволенням повчать дітей, бо у вас, батьків, завжди нема часу...

А яке чудове свято Великдень! Звичайно, в садочку на заняттях ми знайомимо діток зі змістом свята, традиціями, пояснюємо все. Але, знову ж, святкування в колі родини, а тим паче підготовка до свята – то велике діло! Діти люблять робити писанки, дряпанки, декупаж яєць, залюбки накладають плівку на крашанку, прикрашають готові пасочки. Якщо ви думаєте, що вони для цього ще малі, то дуже помиляєтесь. З досвіду виховання онуків, знаю, що вони багато можуть!

Дошкільнятам під силу прикрасити пасочки, посипати посипкою, розкласти елементи декору.

Всі ці світлини з мого архіву. Мої онуки-дошкільнята – справжні бабусині помічники!

В травні, в другу неділю, в Україні святкують День Матері. Це гарна нагода для виховання поваги до матері, до бабусі. Ви вітаєте своїх матусь, діти це бачать і самі захочуть це робити. Тут не обов'язково робити дорогі подарунки. Це може бути листівочка, зроблена власноруч дитиною, скромний букетик весняних квітів, ніжні обійми та лагідні слова. І все. А результат буде, повірте!

Відчуття Батьківщини починається з захоплення тим, що малюк бачить перед собою, чому він дивується і що викликає відгук у його душі. Поведіть дитину по своїх улюблених місцях, покажіть красу рідного краю, його визначні місця, ліс, річку. Тут вам і виховання любові до рідного краю, до України, тут і виховання любові до природи. Підіть з дітьми до лісу, не обов'язково дитині брати гриби до рук, ви їх зірвете, але хай малюк побачить красу рідного краю, помилуйтеся з ним на захід сонця, на хмари, на те, як в річці відбиваються дерева. Не сидіть в квартирі, хай і ви, і діти відірвуться від гаджетів, а заодно і добре діло зробите у вихованні майбутнього патріота.

Вже в цьому віці на близьких і конкретних прикладах діти знайомляться з соціальною стороною спостережуваних явищ.

Дітей старшого віку знайомлять з більш широким колом подій. Їм даються деякі відомості про суспільне життя на основі розповідей, книг, показу ілюстрацій, картин. Дітей цього віку в доступній формі знайомлять зі змістом, сенсом, значенням деяких суспільних явищ, на основі вже наявних конкретних знань можна поступово давати початкові уявлення про столицю України, про великі міста, про рідне місто Вінницю.

У нашій країні велике значення надається вивченню культурно-національних традицій українського народу. Актуальним питанням спільної роботи освітнього закладу та родини є виховання дітей в дусі дружби і взаєморозуміння народів, в дусі глибокої поваги до рідної культури, культури народів спільного проживання. Любов до сім'ї - цінна риса, на її основі легше виховувати більш складні почуття і високі моральні якості.

З метою виховання у дітей любові до Батьківщини використовуються прогулянки та екскурсії, читання книг, розглядання ілюстрацій, бесіди про побачене, прочитане, розповіді вихователя та його пояснення, відповіді на запитання дітей. Хай читання книг стане улюбленою справою в родині!

Любов до рідної природи, почуття невід'ємна від почуттів любові до Батьківщини. Красу природи відобразили в своїй музиці композитори, в картинах - великі художники. Народні пісні про природу рідного краю відомі нам ще з раннього дитинства. Особливе місце серед них займають колискові пісні.

В дитячому садочку дошкільників знайомимо з творчістю українських поетів та письменників – Тараса Григоровича Шевченка, Лесі Українки. До ювілейних дат оформляємо куточки з портретом письменника, його книгами, а також малюнками дітей за творами.

Любов до рідного міста виховується при ознайомленні дітей з його визначними пам'ятками - новими будинками, красивими місцями, парками, пам'ятниками культури. Дітей привчають бачити ті зміни, які відбулися у рідному місті.

Для виховання любові до свого народу, своєї Батьківщини величезне значення має засвоєння дитиною рідної мови. У народній мові відбивається життя рідної країни, її природа, особливості праці людей, традиції, звичаї. Із засвоєнням рідної мови дитина засвоює безліч понять, народних поглядів, у нього виховується смак до рідного слова, любов до народу, мовою якого говорить він і його батьки.

Особливо широко у вихованні дітей має застосовуватися народна творчість. Вона близька і зрозуміла дітям, і діє на них своєю чарівною простотою.

Великий вплив на дітей справляє народна казка. В її образах дітям розкриваються звичаї і традиції народу, його характерні риси, його бажання і мрії, віра в правду і справедливість, відраза до жадібності і жадібності, ненависть до пригнічення. Казка стає надбанням дитини, впливає на його моральне виховання, сприяє вихованню любові до народу, до рідної природи, рідної мови.

У виховній роботі широко використовуються народні пісні, народні ігри, що відображають життя народу, його працю, побут і художні смаки.

Починаючи роботу з виховання любові до рідного краю, педагог зобов'язаний сам його добре знати. Він повинен продумати, що доцільніше показати і розповісти дітям, особливо виділивши найбільш характерний для даної місцевості або даного краю. Кожна область, район і навіть невелике село неповторні. В кожному своя природа, свої традиції і свій побут. Добір відповідного матеріалу дозволяє формувати у дошкільнят уявлення про те, чим славен рідний край.

З метою естетичного виховання на національних традиціях в дитячому садочку використовуються елементи народно-ужиткового мистецтва: килими і доріжки, вишиванки, глиняний посуд, народний орнамент, мережива - як зразок для декоративного малювання дітей. Твори народного мистецтва викликають у дітей почуття захоплення майстерністю народу.

У кожній групі є національно-патріотичний куточок, в якому обов'язково є:

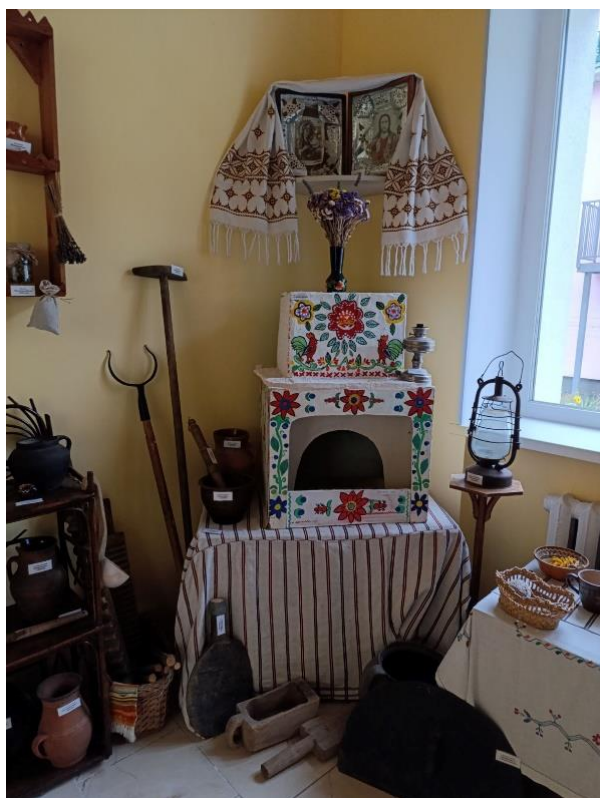
- ляльки в національних костюмах;
- символіка держави (гімн, прапор, герб);
- альбоми з фотографіями столиці України міста Києва, міста Вінниці;
- полицки з творами декоративно-прикладного мистецтва;
- збірки народних казок, прислів'їв, приказок, загадок;
- вишивані рушники, сорочки та інше.

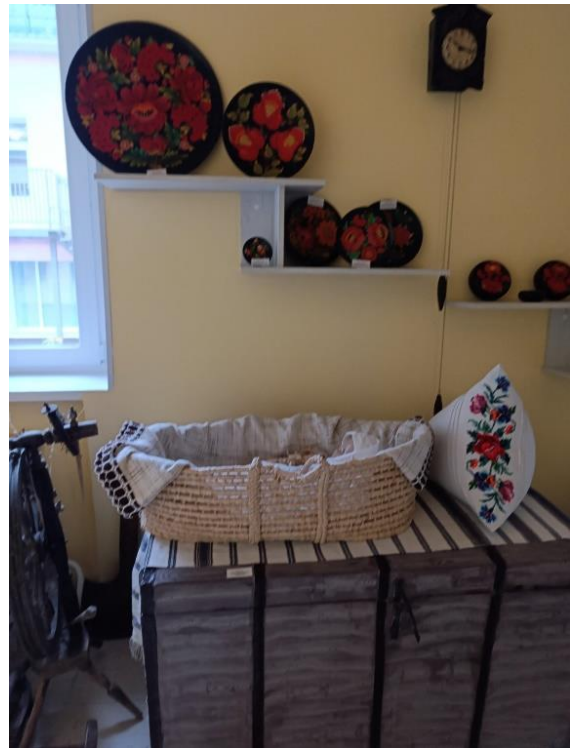

А чи знаєте ви, що в нашому садочку є цікавий музей-світлиця, в якому багато різноманітних речей, котрими користувалися наші предки, народні іграшки, посуд, меблі з давніх часів, створено куточок, в якому в мініатюрі відтворено всі визначні споруди міста Вінниці?

Більшість занять з народознавства проводяться саме там. Дітей знайомимо з народними святами, національною кухнею, вчимо колядки, щедрівки, гаївки. Великого значення надаємо вивченню народних дитячих ігор – рухливих та хороводних, українських народних пісень, цікавих народних традицій.

Пропонуємо переглянути світлини з нашого музею-світлиці.

Отож, наші традиції, матеріальна спадщина – надзвичайна скарбниця для виховання патріотів рідної України. Головне, аби ми, дорослі, про це пам'ятали, і зберігали все, що знаємо, для наших дітей, онуків та правнуків. Звісно, що в такій консультації можливо не все охоплено в повному обсязі, але якщо ви дослухаєтесь до цих рекомендацій, то впевнена, що разом ми досягнемо найвищого результату у формуванні в дошкільнят любові до Батьківщини.